

handling i Folketingssalen, og forudsætningen for, at vi kan stemme grønt til L 74, er, at der ændres i den bestemmelse, der hedder § 3, stk. 3, og så fremdeles.

Det er jo den normale måde, vi arbejder på, og der har det knebet med at få de præcise tilkendegivelser, og jeg synes sådan set, at det fortsat kniber med det på en række områder, når man læser skrivelserne her, også fordi der på en del af områderne jo er lagt op til nogle ønsker, som gør vold på grundarkitekturen i kommunalreformen ved massivt at flytte opgaver, der ellers var lagt ud til kommunerne, væk fra kommunerne igen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Den næste, der har spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, er hr. Ole Glahn.

Spm. nr. US 46

Ole Glahn (RV):

Vi kan, som fru Charlotte Fischer sagde, være noget forvirrede over, hvordan vi skal agere for at komme i reelle forhandlinger med regeringen om de her spørgsmål:

Ved første behandling af lovforslagene om kommunalreformen udtrykte vi jo, hvad vores holdninger var, hvor vi mente, at der var nogle problemstillinger. Vi mener, at det er en tradition, at man fra regeringspartierne skriver det ned og dermed tager initiativ til at drøfte de spørgsmål.

Vi har jo, som indenrigsministeren siger, været kaldt til flere møder, jeg vil ikke sige forhandlinger, men der har været møder, hvor man har udvekslet nogle ting, men vi har ikke på noget tidspunkt fået at vide, hvor regeringen er villig til at komme med nogle indrømmelser.

Jeg vil gerne høre indenrigsministeren, om indenrigsministeren vurderer, at det præcise grundlag, som vi mener vi har givet på en lang række punkter i de breve, der er kommet som svar, fordi ministeren ønskede, at vi skulle komme med det på den måde, er et tilstrækkeligt grundlag til at føre nogle forhandlinger, sådan at vi kan forvente, at når vi i den kommende uge skal til nogle forhandlinger, så bliver det reelle forhandlinger, hvor regeringen også kommer med, hvad den kunne tænke sig af indrømmelser.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi deltager gerne i reelle forhandlinger, og det er jo den enkelte minister, der må vurdere for hans eller hendes eget område, om oppositionens meldinger er tilstrækkelig præcise.

Jeg må sige, at det samlede indtryk er, at der i et betydeligt omfang skydes med spredde hagl, og at man i hvert fald for nogle områders vedkommende ikke har en grundlæggende erkendelse af, at denne kommunalreforms grundstruktur altså skal kunne genkendes, den gør kommunerne større og flytter opgaver ud til kommunerne, og det kan man ikke rulle massivt baglæns.

Når der bliver spurgt, hvordan man kommer i reelle forhandlinger, vil jeg anvise to veje.

Kl. 13.10

Den ene kunne jo være, at man står ved sig selv. Det har jo været en kendt sag, at specielt Socialdemokratiet i en periode har haft svært ved at præcisere deres krav til kommunalreformen i lyset af en overvejelse om, hvorvidt partiet skulle vælge en helt anden strategi. I hele det forløb har Det Radikale Venstre jo haft frihed til, hvis man ville, at agere selvstændigt, men det har man jo ikke gjort. Man har øjensynlig deponeret al handlekraft hos Socialdemokratiet.

Anderledes kan man vel heller ikke tolke det, når man i Politiken i fredags kan se, at Det Radikale Venstres skatteordfører, hr. Poul Erik Christensen, siger: »Min indstilling er, at vi skal tiltræde aftalen.« Det er altså den aftale, der blev indgået hos skatteministeren dagen før, om torsdagen. På trods af det måtte Det Radikale Venstre altså i fredags melde, at man ikke kunne stå ved den aftale, man havde indgået dagen før.

Jeg må sige, at den første forudsætning for, at der kan komme reelle forhandlinger, selvfølgelig er, at man udstyrer de mennesker, der bliver sendt af sted, med et mandat.

Ole Glahn (RV):

Jeg forstår det sådan, at ministeren er indstillet på, at på det grundlag, som er kommet fra oppositionens side, i vores tilfælde fra Det Radikale Venstres side, er der mulighed for at forhandle. Men jeg fik ikke svar på, om ministeren er indstillet på at give noget. Man kunne godt få den opfattelse, at regeringen har deponeret sin magt i Dansk Folkepartis hænder, og at det derfor er meget lidt, der kan ændres.

Der vil jeg gerne høre, i hvilket omfang vi kan forvente, at der er frihed til, at regeringen kan